

MUNKATÁRSAINK

42 évvel ezelőtt születtem Gáton, egyikében annak a száz s egynéhány kárpátaljai magyar falunak, amelyeken átgázol a hadak ezeréves útja, s amelyeket annyiszor kapott már szarvára a történelem öklelő bikája.

Apám 45-ben tragikusan, sokezered magával elpusztult. Kommunista volt.

Lépteimet piros öklű plakátok vigyázták.

Korán meg kellett fognom a dolog végét. Voltam könyvelő a terménykészletezőnél, vb-titkár szülőfalumban, adóügyi referens az „adóprés” éveiben, s jelenleg — már tíz esztendeje — az ungvári Kárpáti Könyvkiadó magyar osztályának vagyok a vezetőszerkesztője.

Későn kezdtem írni, illetve publikálni. Négy verskötetemet és egy regényemet adták ki eddig, meg egy válogatást Moszkvában, orosz fordításban.

Sok mindenen mentem keresztül, míg leírtam ezt a két sort: „Letörlöm arcomról a nyálat, s szembe fordulok a széllel...” Sor-som úgy alakult, hogy egy kis zárt közösség szószólója, s egy világ sorsát intéző roppant birodalom idegvégződése lettem. Amit mondok, mondhatom. A másodszülött fiú jogán.

KOVÁCS VILMOS